Год. I Брой 49 Силистра, 31 Януарий 1931 3 лей Брой

Урежда редакционенъ комитетъ

Абонаментъ 150 лей за странство 300 лей
Приемать се обя- — вления —

ПРОБУДА

Отговоренъ редакторъ Н. Атанасовъ
Редакция и Администрация Печат. „ПРОГРЕСУЛЪ" — СИЛИСТРА —
Redacţia şi Administr. Tip. „Progresul" Silistra

„PROBUDA" | Седмиченъ вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

Борбитѣ въ Българското ОБЩЕСТВО

Борбитѣ въ българското общество се чувствуватъ презъ всѣко време на годината, но особено болезнено се чувствуватъ тѣ презъ време на годишното събрание на обществото. Ето ние сме предъ това събрание и се чувствува съществуването на лагери и повишеното настроение срѣдъ членоветѣ на това общество. Отъ где идва всичко това и кому е потрѣбно?

Българското общество, като организация има за пръка задача да обедини усилията на всички добри българи за защита културнитѣ интереси на българското малцинство, да укрепи у тѣхъ вѣрата, че тѣзи интереси защитени и правилно организирани ще му дадатъ възможность за смисленъ животъ и чрезъ това да засили вѣрата у всички българи, че тѣ само организирани здраво биха могли да добиятъ онова, което би ги представило предъ свѣта като малцинство културно и съзнателно.

Така възприети задачитѣ на българското общество не даватъ поводъ за образуване на никакви фронтове, а откриватъ възможностьта за мирно общение *между* всички българи и надпреварване въ служение на едно дѣло, което осмисля живота имъ и укрепя волята имъ да му служатъ непрестанно. На такава организация годишното събрание би трѣбвало да бѫде празникъ, на който ще се манифестира отъ страна на нейнитѣ членове готовностьта имъ да ѝ служатъ и радостьта имъ, че се числятъ въ нея.

Така би трѣбвало да бѫде, а въ насъ все пакъ не е така. И не е така, защото въ нашата хубаво замислена организация се внесе долното и срамно партизанство, което се стреми да направи отъ нея място, въ което нѣкой фанатично предани на партията си хора ще бронятъ последователитѣ си. И сега, като се готвятъ за годишното събрание, тѣзи хора водятъ агитация всредъ гражданството не въ името на нѣкакви принципи, които биха укрепили и засилили нашата организация, а противъ личноститѣ, които сж тѣмъ неприятни, и които тѣ не искатъ по никакъвъ начинъ да видятъ начело на българското общество. Години много сж вече откакъ въ българското общество личнитѣ разпри сж на първо мѣсто и сж забравили голѣмитѣ задачи въ името на които е организирано то. Посетете училищата, които обществото урежда и вие ще останете смаяни отъ страшната мизерия, въ която тънатъ тѣ. Вие ще видите една обстановка, която въ никой случай не би ви дала право да смѣтнете, че това е мѣсто, въ което расте и крепне физически и умствено нашето бѫдаще—нашитѣ деца. Това положение е отъ много години и хората, които сж били начело на работитѣ на обществото не само не сж направили нищо да промѣнятъ нито на косъмъ тази мизерна обстановка, но сж допринесли твърде много за да се влоши тя. И днесъ, когато правятъ агитация всрѣдъ гражданството за да имъ довѣри и ги упълномощи да ржководятъ дѣлото на обществото, тѣ нито дума споменаватъ по този голѣмъ въпросъ за бѫдащето на нашитѣ училища. Да, говори се всичко друго, клеймятъ се граждани, черятъ се дейци, които сж допринесли нѣщо за здравеопазването на училищата ни, но нищо за това, което ще бѫде утрешната задача на хората, които претендиратъ да ржководятъ работитѣ на обществото.

Добритѣ и честно мислящи граждани, загрижени за своя поминакъ, сж въ недоумение при създаденото настроение и чувствуватъ страшна мъка отъ това, което може да бѫде утре съ тѣхнитѣ училища. И все пакъ тѣмъ принадлежи задачата да турятъ въ обществото всѣкого на мѣстото и намѣрятъ хората, които биха били най-добритѣ ржководители на българското просвѣтно дѣло въ града ни.

МАЛЦИНСТВЕНИЯ ВЪПРОСЪ ВЪ ЖЕНЕВА

Не е минавала сесия на Обществото на Народитѣ безъ да е имала въ дневния си редъ оплаквания по несносния животъ на нѣкое малцинство и по поводъ на това да не е било принудено да каже решителната си дума. Докато въ първитѣ заседания оплакванията по отношенията между малцинствата и правителствата се разглеждаха твърде плахо, съ голѣма предпазливость, съ особено внимание да не би да се мине надъ буквата на специалнитѣ договори и се накърни нѣкакъ честолюбието на обвиняемата държава, днесъ вече изнесенитѣ обвинения се разглеждатъ обстойно и Общ. на Народитѣ прави опити да застане на висотата на безпристрастенъ съдия по малцинствения въпросъ, който, споредъ изявлението на английския министръ Хендерсонъ, съставя днесъ неразделна часть отъ международното право.

Въ последнята си 52 сесия, които се закри преди седмица, съветътъ на Общ. на Народитѣ трѣбваше да се произнесе по оплакванията на Германия противъ произволитѣ, безаконията и насилията надъ германското малцинство въ Полша, упражнени отъ полското правителство при произвеждане на последнитѣ законодателни избори.

Два дни сж употрѣбени за разглеждане неправеното оплакване и намиране най-годното за случая решение. Германскиятъ м-ръ на външнитѣ работи Курциусъ, въ обвинителната си речь противъ полското правителство е превелъ всички случаи на изборни насилия и безаконния и е настоявалъ съветътъ да вземе мѣрки, щото за въ бѫдаще да не може да се повтори

ставилото. „Длъжность на съвета е, подчерталь той, да не позволи никакво накърняване на смесенитѣ права на малцинствата."

Г-нъ Залески, полскиятъ м-ръ на външнитѣ работи, съ примирителенъ тонъ, който направилъ впечатление на съвета, се е опиталъ да отхвърли обвиненията и да сведе подържаниятъ отъ Курциусъ политически обвинения до обикновени правови престжпления. Безъ да отрича приведенитѣ случаи на изборни насилия, заявилъ е, че за 225 отъ приведенитѣ случаи сж назначени 449 анкети и че виновницитѣ сж подведени подъ отговорность отъ правосждието.

Японскиятъ представитель е изработилъ становището на съвета. Приетиятъ отъ съвета рапортъ казва, че въ интереса на вътрешното здравеопазване, както и на международния миръ, е да се избѣгватъ въ области като Силезия всичко, което е отъ естество да изостри духоветѣ и страститѣ. Необходимо е, да се върне на германското население въ полска Силезия чувството на вѣра, разклатено отъ последнитѣ инциденти, чувство безъ което не би могло да се създаде между малцинствата и държавата сътрудничеството, което договоритѣ и резолюцият тѣхъ обществото на Народитѣ вмѣняватъ въ наложителенъ дългъ както на държавата, така и на малцинствата. Полското правителство ще уведоми съвета въ бѫдащата му майска сесия за мѣркитѣ, които е взела въ това отношение.

До сега винаги съветътъ при Общ. на Народитѣ се е занимавалъ само съ оплаквания, постжпили отъ отъ самитѣ малцинства, но не и отъ тѣхнитѣ национални държави. Изобщо, смѣташе се, че малцинствения въпросъ е преди всичко въпросъ на вътрешна уредба на държавата и намѣсата на друга държава се считаше за накърняване на държавния

самостойность. Вземането подъ внимание на направеното оплакване отъ германското правителство и то по единъ въпросъ, който засѣга само незачетени изборни свободи, дава новъ тласъкъ на малцинствения въпросъ. Националната държава се явява като защитникъ на народностното си малцинство останало подъ чужда власть, поради тегленитѣ политически граници. Създаването на годни за развитието му условия се иска отъ държава къмъ държава, следователно отъ равнодоговарящи страни, а не отъ подчиненъ къмъ подчинителъ, макаръ и подъ егидата на Общ. на Народитѣ.

Прокараният въ пристигъ рапортъ възгледъ, че въ малцинството трѣбва да съществува вѣра, която да гарантира сътрудничеството му съ държавата, говори за голѣмото задължение, вмѣнено на полското правителство. Защото чувството на вѣра въ едно малцинство може да съществува само тогава, когато нему наистина сж гарантирани всички права, съ които се ползува гражданина въ една истинско демократична държава и не чувствува никакво неудобство отъ положението, че не принадлежи къмъ господствующата нация.

Това е и нашия стремежъ. Това искаме всѣки день, за него настояваме по всички пѫтища. Ние искаме да се престане отъ всички власти да се гледа на насъ иначе, освенъ като на граждани на Румъния, нашитѣ интереси да бѫдатъ еднакво пазени, конституционнитѣ ни граждански свободи считани за свещени, правото ни на самостойно културно развитие и религиозна свобода гарантирани и улеснени въ тѣхното приложение.

Това е думата на Женева. Така ще се върне вѣрата въ българското малцинство и създаде вмѣненото му сътрудничество съ държавата.

ЕДНА ИНТЕРЕСНА АНКЕТА

Всички имаме навика да се отбиваме било въ кафенето, било въ кръчмата и да постояваме тамъ на приказки съ приятели и познати. Презъ време на престояването ни, изпиваме по чашка кафе, вино или ракия, а често неусетно повтаряме и потретваме поржчката и незабелязано поглъщаме отрова и губимъ време. Никой отъ насъ не е пресмѣталъ какво губи отъ време въ кафенета при тия престоявания, колко му струватъ тѣ и колко отъ друга страна плаща доброволно въ кръчмата и кафенето. Такива пресмѣтания е направилъ окржжния лѣкарь въ Бургазъ (България), които заемаме отъ сп. „Звено". Заемаме сведенията, които дава г-нъ лѣкаря, защото сж твърде интересни и засѣгатъ и стопанското положение на населението. Той е произвелъ анкета въ 14 градове и 452 села за 1928 година.

Установено е: че 68 села съ едно население отъ 27.465 души нѣматъ никакви кръчми. Тѣзи села сж предимно балкански и повечето турски махли и селища.

Въ 384 села и 14 града съ едно население отъ 465.433 души има 1929 кръчми. Разпредѣлени кръчмитѣ върху цѣлото население се падатъ: една кръчма на 246 души или на 51 семейства. Ще рече 246 души, старци и младежи, жени и деца, прости и учени, подържатъ една кръчма.

Въ тѣзи кръчми е напито презъ 1928 год. 10.160.572 литри вино, 269.000 литри бира и 1.012.122 литри ракия. Средно на глава за година се пада по 30 литри спиртни напитки. Нека, обаче, се има предвидъ, че това количество е изпито само въ кръчмитѣ безъ да се смѣта онова, изпито по домоветѣ.

Стойността на изпитото количество спиртни напитки възлиза на 279.561.200 лева. Пресмѣтнато на глава се пада по 623 лева годишно и то за жени и деца. Като се има предвидъ, че едно семейство се състои средно отъ пет члена, ще се получи кръглата цифра отъ 3000 лева кръчмарски данъкъ годишно.

Сега колко пъкъ струва загубеното въ кръчмитѣ време. Г-нъ лѣкаря е пресмѣталъ и ни дава следнитѣ сведения:

Въ тѣзи кръчми дневно е имало 48.225 посещения или годишно сж направени 17.602.126 посещения. Ако се приеме, че средното престояване е било единъ часъ, то ще имаме загубени работни д н и 1.760.212. Ако се пресмѣтне средно по 50 лева надница, ще получимъ загубени 88 милиона лева.

Анкетата установява и стопанското състояние на отдѣлнитѣ земевладѣлци и отбелязва, че голѣма сиромашия царува вредъ. Домакинството е лишено отъ най-потрѣбнитѣ прибори. Липсватъ най нуждитѣ земевладѣлски съоржжения. Кухнята, жилището, храната за децата и възрастнитѣ сж за окайване. Човѣкъ го е срамъ да отбележи самата истина, защото тя е много тежка.

Ето една анкета, чрезъ която ние добиваме ясна представа за загубитѣ, които търпимъ отъ навика да постояваме въ кръчмитѣ. Цифритѣ, които изнесохме сж достатъчни да ни убедятъ, че онова, което плащаме незабелязано по кръчми и кафенета, е твърде значително и вмесено въ домакинството, би допринесло не малко за подобрение живота на семейството.

Министерската промѣна въ Франция

Правителствата въ Франция напоследъкъ твърде често се смѣнятъ. За отбелязване е, че при всички смѣни станали въ последнитѣ 2 години, министерството на външнитѣ работи се ржководи отъ едно и сжщо лице. Това е Бриянъ, неуморимиятъ ратникъ за запазването на мира, при условие, разбира се, Франция да не жертвува ни най-малката си придобивка отъ последната война; това е човѣкътъ, който изработи проекто плана за федерирането на европейскитѣ държави, воденъ отъ сжщата мисъль за запазване на мира и осигоряване за Франция придобивкитѣ отъ войната. Участието на Бриана въ всички посочени министерства е доказателство, че водената отъ него външна политика се споделя отъ всички политически кржгове, като изключимъ крайната шовинистична дѣсница и крайната лѣвица-комуниститѣ.

Честата промѣна на правителствата се дължи на невъзможността имъ да се справятъ съ вѫтрешнитѣ крещящи нужди на държавата. Икономическата криза, както въ всички други държави, така и тукъ, е главниятъ виновникъ. Недоволството на маситѣ скоро намира отзвукъ въ законодателнитѣ тѣла. И поне-

КУРШУМЕНОТО КЛАДЕНЧЕ

На Н. Фурнаджиевъ

Ще ни овне нощьта въ топло тъмносиня черга, по които се сипятъ, като златни мухи, милиони звездички. Юлска нощь. Невидима влюбена жена съ тъмна мека пазва и хладни голи рѫце. Иде боса по стърнището. Шумоли. Пригрѫща дърветата, лудо ги стиска до сърцето си и тѣ полека, като сини пушекъ надъ огнята, се топятъ. Тъпчи непожънатитѣ ниви, слиза по бурениталия пѫть и замлява съ дълга вършина: предъ нея съ търкулнатъ звънцитѣ на стадото, което се прибира въ кошарата. Тя ще слѣзе долу при малкото кантонче и ще спре на рампата. Ще чака да дойде машинята съ огненитѣ очи. Ще приложи ухо на релситѣ да чуе — дали ли. И когато, дъхтяща и по-

лудяла, като изтърванъ звѣрь, машината се зададе, нощьта ще хукне напреде ѝ по бѣлитѣ камъчета на желѣзния пѫть. Дѣдо Ангелъ кантонджията ще излѣзе по бѣли гащи и ще види, какъ нѣкаде задъ голѣмия мостъ, неиздържала отъ желѣзния насипъ се провалъ нощьта и пада на очитѣ си въ ливадитѣ.

Когато васъ нѣмъ, тя ще дойде на Карабаиръ и съ хладна рѫка ще мила челата ни, изгорѣли отъ черъ пекъ.

Дѣдо Златане!

Дано кучето заспи и не изръмжи да ме разбуди. Азъ ще сънувамъ, че Ганкината рѫка ме гали. Ще виждамъ нейнитѣ дълбоки черни очи, надвесени надъ мене, да ми приказватъ. И ще чувамъ мамини

— Идвай понѐкога на гроба ни — да те видя!

Въ Ганкиниятѣ очи се крие голѣмата обичъ на мама къмъ мене.

Какъ е хубаво нощемъ на Карабаиръ! Отъ тукъ се вижда цѣло широкото Дунавско поле, разтопено далечъ нѣкаде въ звездна шир ота. А на дѣсно черкювскитѣ високи могили съ едновременния монастиръ „Свети Никола". Той гледа съ червени очи спятъ ли прималѣлитѣ отъ трудъ и огънь тузлучени. Долу е нашето малко, село надъ което е разперила криле сива мъгла и го приютила, като квачка пиленцата си.

— Клопъ! клопъ!

— Клю! клю!

Наоколо кръстци. Сякашъ голѣми черни птици съ отпуснати криле, накацали по стърнището. Отлѣво гората тайно шумоли. Кой знае какви страхотии иска да ни раз-

правя тя. Нали съ очитѣ си е видѣла изтръпналия ножъ и мѫтния погледъ на убиеца. Нали нейната пазва е била съ кръвь намокрена.

Едно конярче тежко изтрополи край кошарата и спрѣ долу на Куршумеовото кладенче, кждето днесъ сварихъ Ганка да плаче. Щомъ напои конетѣ, ще припусне между нивитѣ и само рошавата му глава ще лъсне на месечината, додето се провали къмъ ливадитѣ. А тежкиятъ тропотъ ще се разрони като черна буца пръстъ въ въздуха. Както винаги.

— Дѣдо!

— Е?

— Видѣ ли днесъ Ганка, какъ е почернѣла и очитѣ ѝ хлътнали като ями надълтре. Погледне човѣка, а не го вижда. Днесъ я сварихъ на кладенеца. Обърна ми се сърцето. Дошла да налѣй вода, опрѣла се на корубата — плаче. Ре-

...е тамъ нѣмаме хомогенно правителство и послушно правителствено ...шинство, днешнитѣ му крешите ...утре сж негови врагове, и при...нятъ падането му.

Правителството на Стеегъ уп...лява само месецъ и нѣколко ...и. То се крепѣше отъ парламен...рнитѣ групи на лѣвицата, вклю...телно социалиститѣ, които не у...ствуваха въ кабинета. Парламен...рното му болшинство изобщо бѣ ...сигурно. И най-малкото недоволство, най малката, може би, такъ...ческа грѣшка причини свалянето ...у. Министра на земледѣлието Бо...елъ възнамѣрявалъ по законода...ленъ редъ да установи една по...исока цена на житото. Правител...твото не е единодушно, намѣре...нията на министерството на земле...дѣлието се узнаватъ. Единъ отъ ...епутатитѣ радикалъ-националистъ ...рави интерпелация и обвинява ми...истра на земледѣлието, че неза...ването въ тайна на намѣрения...а му е услужило само на спекулантитѣ и е въ ущърбъ на земе...дѣлцитѣ и консуматорить. Стават ...урни разисквания. Мъръ председателя Стеегъ поставя въпроса за до...вѣрие. Гласувано това предло...ение, получени сж 283 гласа за и 293 противъ—правителството веднага подава оставка.

Новото правителство е съставено ...ть сенатора Лавалъ. Стремежътъ ...у да състави едно широко коалиционно правителство не е можалъ ...а се осъществи, защото радикалитѣ сж отказали сътрудничество ...о си съ групитѣ на дѣсницата, во...ни отъ Луй Маринъ и Моджино, ...ть чиито 50 депутати Лавалъ не ...искалъ да се откаже. Новиятъ кабинетъ ще се крепи отъ парламентарното болшинство на по-първия кабинетъ на Тардьо, който също влиза въ кабинета. Брианъ, също запазва министерството на външнитѣ работи.

И правителството на Лавалъ не може да има голѣмо болшинство. Като най силни опозиционни групи остават радикалитѣ и социалиститѣ.

Малка надежда

Надеждата е за оная земедѣлци, които имать запазени въ хамбаритѣ си запаси отъ храни за по добра цени. Започнатъ да се явяватъ въ вестницитѣ съобщения, които сочатъ съ положителность, че ценитѣ на хранитѣ сж съ тенденция на покачване и то за сега само за пшеницата. Като най сигуренъ признакъ за покачване се сочи борсата въ Чикаго, която се смѣта за най мѣродавна при опредѣление ценитѣ на храни, и въ която за сега има движение къмъ подобрение ценитѣ на хранитѣ.

До като всички пророкуватъ, че ценитѣ на хранитѣ нѣма надежда да се подобрятъ, наведнажъ точно противни съобщения. Не била да се смѣта, че това сж случайни съобщения, не основани на никакви положителни факти. А фактитѣ върху които се гради това предположение сж следнитѣ. Ценитѣ на хранитѣ презъ пролѣтьта се опредѣлятъ отъ реколтата, която ще даде южното полукълбо. А тамъ има голѣми земедѣлчески страни, като Южна Америка и Австралия, които съ своето производство на храни влияятъ силно на свѣтовното търженіе. А тамъ точно сега се набира вече реколтата и по пресмѣтанията на следующа хора тя не била такава, каквато се е очаквала. Пшеницата главно въ Аржентина е била разпространена въ твърде широки размѣри и реколтата компрометирана. Сведенията и за Австралия сж такива, че не може да се очаква много изобилна реколта. Нашата на храни отъ Русия е преставалъ и нѣма изгледи да се подобри, едно защото самата тя има нужда отъ храни за изхранване на своето население и друго, защото тази година тамъ е засѣта много по малка площь отколкото се е очаквало.

А и земята значително е намалила запаситѣ, струпани отъ есенъта. Всичко това дава възможность на заинтересованитѣ хора да правятъ предположението, че ценитѣ на хранитѣ ще се повдигнатъ. Възможно е тѣзи предположения да излѣзатъ вѣрни, но не биха да се преувеличава и да се градятъ извѣстни нади. Повишенията не могатъ въ никой случай да достигнатъ до оная, която имаше преди година.

На „Голѣмия журналистъ“ г-нъ Иванъ Митиковъ

Въ очакване да бѣдемъ извѣстени на подходящата сждебна, можемъ ви бидете снабдителни и чуйте още нѣколко факти, които, може би, ще ви позволятъ да комплектирате обвинението си предъ сжда.

Седмичния ни вестникъ се продаваше на ржка по 3 лей, а абонамента му бѣ обявенъ 300 лей, вмѣсто 150, като обещанията да дадете на абонатитѣ си като премия нѣкаква брошура. Триста лей събиране отъ огладнѣлото българско население, което цѣли години вече организирате въ името на великата минеторгска идея, а брошурите забравихте! Забравихте ги и то още въ момента, когато ржката ви записа цифрата 300. Вѣрно е, че сега я надничате, но следитѣ й вредятъ по скромницата весела на абонатитѣ ви. Добъръ сюжетъ, нали? Какъ да окачествимъ това ваше дѣло, г-не журналисто? Нашата речникъ е скроменъ и въ него не съществуватъ друга думи освенъ „безчестие“. Ако сме сгрѣшили. Бротоманъ вестникарю, услужете ни съ нѣкой другъ терминъ, за да се корегираме—вѣръ вашия речникъ е богатъ!

Ами по можете ли да кажете нѣщичко за откритата ви смѣтка отъ около 30.000 лей при печатницата „Прогресъ“? За нея ние решително се отказваме да говоримъ отъ страхъ да не нахлузимъ кристалносѣтното ви име на обществениятъ! Въ заключение, ще ви кажемъ, ако изразимъ казаното въ цифри. Отъ минимумъ 700 платили абоната по 150 лей ни повече събрани, давате кръглачката сума 105000 лей. Плюсъ 30.000 лей отъ печатницата, а всичко ... оставяме на читателя да го пресмѣтне.

Поятно е тогава, читателю, защо всички хора не искатъ комбинатора и не се занимаватъ съ тегличета!

До Господина, Главния редакторъ на в. „НАШЪ ГЛАСЪ“ Силистра

Господинъ Митиковъ,

До скоро плаширахте клеветитѣ си безшумно. Въ брой 45 на вестника си отъ 23 I 1931 г. вече вие публикувахте една отъ тѣхъ. Вмѣнявате ми престѣплението, че съмъ билъ подписалъ нѣкакъвъ клеветнически донось противъ питомицитѣ си.

Приканвамъ ви въ най-непродължително време да известите печатно всички документи и доказателства въ подкрепа на своето обвинение.

Зная, че Вие нѣма да сторите това, защото привилегията да се занимавате съ клеветнически доноси принадлежи другиму, не мене. Все пакъ, обаче, извършвамъ тая формалность и ще чакамъ съ търпение вашия отговоръ.

Л. Бояджиевъ

...ждь й! — добъръ день—тя не ме ...у. Все стоимитѣ и тръгна. Дошѣ ...и се страшно да я запрещавамъ ...—немощна. Защо ми е легнала на ...ърцето, като деветгодишна болестъ.

— Не знамъ, чедъ умъ.

— Пролѣтесъ ме срѣщна на пѫ...тя и ме сърѣ Дума ми: „Монка, ...като ходишъ по гората, знаешъ ли ...гроба на бѣля си Андрея“.—„Какъ ...да не го зная“. — „Ако ти дамъ ...нѣщо, ще му го занесешъ ли?“ — „Ща“—казвамъ. Сутринта минахъ ...ърй тѣхъ, даде ми сребърното си ...ръстче, което е лежало до сърцето ...й, да го варовя надъ главата му. Даде ми го, заржча ми да му ка...а... Че като се разрева, — „Не ...е пущатъ да отида, да го видя. ...Монка!“

Идѣше ми да я сгрѣбя и да я ...анеса. Портичката скръцна и се ...одаде майка й. Азъ подкарахъ ко...тѣ.

Днесъ като орли се бѣха извили единъ бюлюкъ жътвари надъ Хаджи Ноевата нива. Карабаиръ цѣлия е на Хаджи Ноя. Пѣка жътварить, цѣлъ день викала до Бога, но всѣкнѫтъ гласъ на Ганка, тъмнооката Хаджи Ноева дъщеря, не прокънтѣ надъ изтърпялото прегорѣло жито. Че какъ ще запѣе тя сега, когато цѣлиятъ свѣтъ е потъмнѣлъ предъ очитѣ ѝ. А то, като последнешъ наоколо, пакъ сѫщото: голѣми нивя, дръвчета, слънце. Само Андрея го нѣма. Ами, че други мѫже нѣма ли? Ехъ!

— Андрея ли? Какъвъ бѣше той...

— Свѣтътъ не се е свършилъ?

— Е, ти не можешъ съ него да се мѣришъ . . . . . .

. . . . . ,

— Тъй мислятъ хората за мене; —какво съмъ азъ — едно дрипаво козарче, което цѣлъ день се катери по дърветата да лови гургулицата отъ гнѣздата и плете кошове за раби. Нека мислятъ. Ще имамъ по-нататъкъ. Кѫщитѣ и хамбаритѣ на Хаджи Ноя ще западне!

— Плещашъ дивотии.

— Не ме познаваштъ ти мене.

— Лесно е кѫща да запалишъ, ама човѣшко сърце да запалишъ е мѫчно. Да те видѣхъ тамъ, Андрея бѣше полудѣлъ младитѣ. Слушаха го като вѣрна кучета. Че той, ако искаше да ги заведе на бѣлитѣ брѣгове и да имъ каже: скочете отъ кашаритѣ, долу има имане, щѣха като слѣпи да се хвърлятъ. И ты му бѣше подъ ржката. Човѣкъ, който се бори за правдината, желѣзна му е думата.

Правъ е дѣдо Златанъ. Ходилъ по свѣта долего краката му се изходили и очитѣ му се изгледатъ. Знае той. Ами азъ— кипи въ главата ми и приказвамъ, каквото ми скѫпне. И нося въ торбата си гущери да плаша воловарчетата съ тѣхъ. И съмъ се запленилъ подиръ Ганка, и съмъ се разперилъ съ батя Андрея да се се мѣря.

— Дѣдо!

— Ей.

— Нищо ли нѣма да стане отъ мене?

— Нали виждашъ — козарь.

— Конитѣ ли?—Азъ ще ги изколя, или ще ги натиря по долищата да ги одръпкатъ вълцитѣ.

— Тъй, амче какъ! Виждашъ ли ти Монката!

Азъ скачамъ, вземамъ си абичката и тръгвамъ надолу. Присмива ми се. Нека се присмива.

— Чувай, да станешъ утре рано, когато квачката подбере пилещата си надъ черковскитѣ могили, да наскубишъ вѣжа за цѣлъ день.

Иде ми да извикамъ, че азъ, вмѣсто вѣжа за снопи, ще наскубя вѣжа да набѣся всичкитѣ... ама

Изъ окржга

с. Скрибенъ, с. Бакарный и с. Бабицкый

Нѣкои селяни отъ тие три села, по-сдѣлали свій—политичен комбе, кмет нашей избрали отъ Скрибенъ сынъ Дѣдо Стойковъ. Сега-вашите селяни, за вредото да немаат кмет, отъ сынот Скрибенъ Стойковъ. За да може човѣкъ кметот да се избере, а да не избере отъ вашите, мисли Дѣдо, сынот ми, дрвото да сѣче на три-четири години, а не да чека да порасне, па да сѣче.

Да кончи сынот Дѣ. П. Чашкарката

Р. Знаме колко трѣба да се прикаже да може избере вашите работи прикаже се скрибенъ Дѣдо у рамъ-чи! Со наше вирне сынот, сынот на трѣба нарано да се пази и спрѣмъ нашето на тие кои. Дѣдо не нашто на кметот скрибенъ сынот за прикаже вашу кривъ на скрибенъ и да застане на вашите нас. Со не трѣба да сѣчете прикаже дали на кмет на скрибенъ. Вие знаете-вашите, че сѣ вашите се избрале на скрибенъ и че сѣ работи на вашите кг. Сѣ вашите прикаже вашите работи, кои за вас рабо-на нашо на скрибенъ.

Отзиви и Бележки

Отъ редакцията

Настоятелството на българското общество е видело за нужно да разпрати следващо събрание, на 5 февруарий т. г. въ салона на Христо Бобевъ. Очаква се и дамски ред на събранието.

Ще взематъ участие въ събранието само вносящите си членски вноски за 1913 година.

Членовете на обществото да дойдатъ по-редовно.

При влизането на всѣки членъ, отъ обѣщаното книже и входенъ билетъ, съ който сами ще може да влизатъ и дами, които ще се желаятъ.

Българското общество е пригласило, чрезъ всѣки отъ вашите културенъ кръгъ на България, за тази всѣка пълнолѣтна българка, руйнова подписка, трѣбва да бидатъ членове на обществото. Нѣма всѣка вписана до членове се плащатъ вносите, а всѣкашните да набирать и отъ вѣкашъ. Не е дрѣбъ българка сега който не е членъ на организацията, чрезъ които само ще може връзката си съ своята една отечества.

Задължава

Гражданинъ Хр. Ив. Живковъ съ писмо молятъ наше учителище гласъ не се явятъ да преглежда пове всѣкото детско ид, което боледувало вече отъ всѣкъ. Знае се, че учителище гласъ е боленъ и въ всѣкъ вѣкашни гласовете на вѣкашъ гласъ е болестъ, съ който сѣ не може да вѣкаш въ дѣлна, когато ще се лѣкува